

Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray (εισηγητή), και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 1997, T-331/94, ΙΡΚ κατά Επιτροπής, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή, αφενός, απορρίφθηκαν τα αιτήματα της ΙΡΚ München GmbH για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Αυγούστου του 1994, με την οποία το εν λόγω κοινοτικό όργανο αρνήθηκε να καταβάλει το υπόλοιπο της χρηματοδοτικής συνδρομής που είχε χορηγηθεί στο πλαίσιο στηρίξεως σχεδίου δημιουργίας τράπεζας δεδομένων επί του οικολογικού τουρισμού στην Ευρώπη, και, αφετέρου, καταδικάστηκε η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της ΙΡΚ-München GmbH για την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως της 3ης Αυγούστου 1994.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 55 της 20.2.1998.

του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32), και της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (ΕΕ L 377, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1994 (ΕΕ L 168, σ. 28), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. L. Murray, προεδρεύοντα του τέταρτου τμήματος, H. Ragnemalm (εισηγητή) και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η έννοια της προσωρινής εναποθηκεύσεως διαφέρει από την έννοια της προκαταρκτικής εναποθηκεύσεως αποβλήτων και δεν καλύπτεται από την έννοια διαχείριση του άρθρου 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991.
- 2) Οι αρμόδιες εθνικές αρχές υποχρεούνται, όσον αφορά τις εργασίες προσωρινής εναποθηκεύσεως, να εποπτεύουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 4 της οδηγίας 75/442.

(¹) ΕΕ C 209 της 4.7.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 5ης Οκτωβρίου 1999

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-175/98 και C-177/98 (αιτήσεις του Pretore di Udine για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): ποινικές διαδικασίες κατά Paolo Lirussi (C-175/98) και Francesca Bizzaro (C-177/98) (¹)

(«Απόβλητα — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/689/ΕΟΚ — Έννοια της προσωρινής εναποθηκεύσεως των αποβλήτων, πριν από τη συλλογή, στον χώρο όπου παράγονται — Έννοια της διαχείρισεως των αποβλήτων»)

(2000/C 6/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-175/98 και C-177/98, με αντικείμενο αιτήσεις του Pretore di Udine (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των ποινικών διαδικασιών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του Paolo Lirussi (C-175/98) και της Francesca Bizzaro (C-177/98), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 12ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-213/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιρλανδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/100/ΕΟΚ»)

(2000/C 6/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-213/97, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. Banks) κατά Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: M. A. Buckley), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας και/ή μη κοινοποιώντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 346, σ. 61), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή) και J.-P. Puissochet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 12 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Η Ιρλανδία φέρει τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 258 της 15.8.1998.

2) Τα άρθρα 73 Β, παράγραφος 1, και 73 Δ, παράγραφοι 1, στοιχείο β', της Συνθήκης απαγορεύουν εθνική διάταξη όπως αυτή του άρθρου 33 Tarifpost 8, παράγραφος 4, πρώτη φράση, του *Gebührengesetz*.

(¹) ΕΕ C 72 της 7.3.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-439/97 (αίτηση του *Verwaltungsgerichtshof* για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Sandoz GmbH* κατά *Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland* (¹)

(«Συμβάσεις δανείου — Τέλος χαρτοσήμου — Τρόποι φορολογήσεως — Δυσμενής διάκριση»)

(2000/C 6/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-439/97, με αντικείμενο αίτηση του *Verwaltungsgerichtshof* (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ *Sandoz GmbH* και *Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland*, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 73 Β και 73 Δ της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρων 56 ΕΚ και 58 ΕΚ), καθώς και των άρθρων 1 και 4 της οδηγίας 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 67 της Συνθήκης (ΕΕ L 148, σ. 5), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, P. J. G. Kartheyn (εισηγητή), και G. Hirsch, γενικός εισαγγελέας· P. Léger, γραμματέας· D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Τα άρθρα 73 Β, παράγραφος 1, και 73 Δ, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 56, παράγραφος 1, ΕΚ και 58, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 3, ΕΚ) έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν τη φορολόγηση δανείων συναφθέντων σε άλλο κράτος μέλος, η οποία προβλέπεται από εθνική διάταξη όπως αυτή του άρθρου 33 Tarifpost 8, παράγραφος 1, του *Gebührengesetz*.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της εταιρίας *HITESYS SpA* με έδρα την *Aprilia* (επαρχία *Latina*), Ιταλία, που ασκήθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-356/99)

(2000/C 6/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Eugenio de March, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον Alberto Dal Ferro, δικηγόρο Βιτσέντσας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της εταιρίας *HITESYS SpA*.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να υποχρεώσει την καθής εταιρία *HITESYS SpA* να αποδώσει κεφάλαιο ύψους 132 500 ευρώ (EUR) εντόκως προς 8,25 % για το διάστημα μεταξύ 8.1.94 και 8.9.99, άρα τόκους ύψους 61 032,8 EUR, δηλαδή να αποδώσει συνολικά ποσό 194 443,7 EUR και να καταβάλει επιπλέον τόκους υπερημερίας 30,364 EUR ημερησίως μέχρι την οριστική εξόφληση, σε σχέση με τη χρηματοδότηση της συμβάσεως J0U2-CT93-0417,

2) να καταδικάσει τη *HITESYS* στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή, η οποία έχει ασκηθεί βάσει ρήτρας διαίτησας, αφορά την καταβολή διαφόρων χρηματικών ποσών που προκαταβλήθηκαν σε σχέση με τη σύμβαση J0U2-CT93-0417, η οποία αφορά σχέδιο ερευνών στο πλαίσιο του προγράμματος J0ULE II (1991-1994), το οποίο ενέκρινε το Συμβούλιο των Υπουργών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στον τομέα της μη πυρηνικής ενέργειας (¹). Η Επιτροπή αποφάσισε να καταγγείλει τη διεπόμενη από το ιταλικό δίκαιο σύμβαση λόγω της εκ μέρους της καθής μη εκπληρώσεως των υποχρεώσεών της.

(¹) Απόφαση 91/484/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 1991 (ΕΕ L 257 της 14/09/1991, σ. 37).